

OVO ŠTO ĆETE DALJE ČITATI TREBALA JE BITI MOJA PRVA KNJIGA. ALI, KAO KNJIGA, OVI ČLANCI VJEROJATNO NEĆE NIKADA UGLEDATI SVIJET. NO, ZATO JE TU OVA INTERNETSKA STRANICA. BOGU HVALA!

Evo sad je 19.44 sati, 06. srpnja 2010.g, utorak. Počeo sam pisati predgovor za svoju prvu knjigu, nakon mjesec dana od donošenja odluke da ću ju napisati. To nekome ne izgleda neko dugo vrijeme ali meni izgleda kao jedna ili dvije godine. Ako ovo čitate, onda mi je dragi Bog potvrdio daje tu negdje i moj put kojega je on namijenio za mene, put svjedočenja drugima, put pomaganja drugima da možda u mojim životnim svjedočanstvima pronađu neku riječ ili rečenicu koja će ih vratiti našem Gospodinu ili će im barem dati temu za razmišljanje.

S našim Gospodinom nikad ne znaš. Do prije godinu i nešto više dana bio sam osuđenik za kazneno djelo mita i spremao sam se na odlazak na izdržavanje kazne. Danas, u ovom trenutku pišem predgovor za svoju prvu knjigu. Kako to gordo zvuči, MOJA PRVA KNJIGA. Ali, to nije moja knjiga, to je Gospodinova knjiga. Jer skoro za sve dijelove ove knjige, za njezine članke, nije zaslužna moja pamet nego nadahnuće Duha Svetoga. Kojega mi je Gospodin poslao s darovima i u darovima. Moja je jedina mala zasluga što sam čuo poziv i njemu odgovorio.

Ali to je tako malo. Jer ja sam tako žudio za Gospodinom, htio sam mu toliko toga dati da se otkupim za onaj moj dosadašnji dio života. Htio sam toliko pomoći drugima da konačno počnem koristiti one silne darove koje mi je dao na način kako je On to planirao kada mi je darove poslao.

I tako su nastali članci od kojih se sastoji ova knjiga. Većina ih je napisana na izdržavanju kazne zatvora a neki poslije izlaska iz zatvora. Zatvor mi je bio prekrasno iskustvo, pročišćenje i prosvjetljenje, i životno a posebno duhovno prema Gospodinu. Ja sam na papir stavljao svoja svjedočanstva i druga nadahnuća želeći ih podijeliti sa svakim koji će ih htjeti čitati. I već u zatvoru sam ih davao zatvorenicima za koje sam mislio i vidio da bi im možda moglo pomoći koja istina i koji događaj iz mojeg života.

A to što sam se neko vrijeme mučio, napisati knjigu ili ne, mogu samo zahvaliti mojoj i našoj ljudskoj nesigurnosti kada zaboravimo na Gospodina te neke ili sve životne odluke donosimo

bez njegove prisutnosti, bez toga da ga zamolimo da nam On kaže što On misli o tome što nas muči. A tu je najčešće uvijek i Zlo koje vreba, koje ubacuje strah, svoje najjače oružje, u naša srca i time nas sprječava da donesemo odluke prema Gospodinovoj volji.

Pa kada sam ja konačno upitao Gospodina da li da napišem knjigu, odnosno da složim u jednu knjigu sve članke koje sam do sada napisao, On mi je odgovorio jednim pitanjem koje mi je onako došlo u misli: "Pa zbog čega sam i uopće dobio Ta nadahnuća da napišem ove članke ako ne radi toga da svoje članke podijelim s drugima."

I to je to. Pred Vama je, dragi čitaоче, dio mojega života i mojih razmišljanja. U nekoj riječi, rečenici ili situaciji si i ti. Pronađi se i pitaj Gospodina što da radiš.

Ivan Hudoletnjak